

**מגילה יא**

**עניין: דרשות המגילה**

**מהר"ל אור חדש - הקדמה**

**ויש שואלין**<sup>588</sup>, כי אם היה הנס גדול כל כך<sup>589</sup>, למה לא נעשה בכל המגילה הזאת נס נגלה<sup>590</sup>. ומפני כך אמרו כי אין זה מורה על גודל הנס של המגילה הזאת כאשר לא היה בכל מעשה של המן נס נגלה, ולא כן חנוכה שנעשה נס נגלה בנרות חנוכה<sup>591</sup>. אבל יש לך לדעת כי הפך זה הוא, כי מה שלא נעשה נס נגלה במגילה הזאת הוא בשביל גודל הנס, שהוא גדול ביותר, עד שבא ממקום עליון הנסתר, ואי אפשר להיות אותה מעלה בנגלה<sup>592</sup>. ומטעם זה לא נכתב גם כן השם בנגלה בכל המגילה הזאת, רק נרמז בנסתר<sup>593</sup>. ולא היה הנס כי אם על ידי אסתר, שנקראת כך על שכל ענינה היה נסתר, כי צנועה היתה, כמו שיתבאר דבר זה באריכות<sup>594</sup>. וכן **מרדכי גם** כן ראוי **ומפני** גודל הנס דקדקו רז"ל<sup>595</sup> בכתר במגילה הזאת לפרש כל דבר ודבר, כמו שנמצא במסכת מגילה פירוש כל המגילה, עם הפתיחות לזאת המגילה<sup>615</sup>, והכל הוא בשביל הנס הגדול<sup>616</sup>. ולכך מהם יש ללמוד לעשות גם כן לפרש איזה דברים במגילה הזאת<sup>617</sup>, לדעת תוקף הנס הזה<sup>618</sup>.

**פירוש הגר"א על מגילת אסתר א, ג**

אשר בתוכה. וכתב זאת להראות גדולת השי"ת שהוא מסבב סיבובין לעשות נס לישראל, לפי שמרדכי היה בשושן כמו"ש<sup>11</sup>: "איש יהודי היה בשושן". פירוש, ש'היה' כבר, סיבב הקב"ה והוליד את אחשורוש לשושן שישב שם. ולפיכך אמרו<sup>12</sup> שצריך לקרותה כולה. דלכאורה, למה לנו לידע בתקפו של אחשורוש. אך שבכל פסוק ופסוק הוא מספר גודל הנס. אך הנס הוא בהסתר פנים, כלומר, שסיבב לעשות בדרך הטבע ולא כמו שהיה במצרים<sup>13</sup> "ביר חזקה ובורע נטויה", כמו"ש חז"ל<sup>17</sup>: "אסתר מן התורה מנין, דכתיב<sup>18</sup> ואנכי הסתר אסתיר פני מהם ביום ההוא". דלכאורה המאמר הזה אין להבין, דמאי קשה להו על אסתר מנין היא מן התורה יותר משאר צדיקים שנעשה נס על ידיהם. והיינו, דנס שבארץ ישראל אין כל כך חידוש, ולכך חנוכה אינו נס כמו פורים אף שהיה נס גדול מאוד, לפי שהיה בזמן המקדש. ומ"ש: "אסתר מן התורה מנין". פירושו, היכן מרומז שאפילו בהסתר פנים דהיינו בגלות עושה לנו (נסים) נס גדול כזה. ואמרו: "דכתיב ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא". פירוש, אפילו בשעת הסתר פנים אשלח את אסתר. ולפי

**רמב"ן על התורה סוף פרשת בא**

ובעבור כי הקב"ה לא יעשה אות ומופת בכל דור וזמן הנסים הגדולים המפורסמים אדם מודה בנסים לעיני כל רשע או כופר, יצוה אותנו שנעשה תמיד זכרון ואות לאשר ראו עינינו, ונעתיק הדבר אל בנינו, ובניהם לבניהם, ובניהם לדור אחרון. והחמיר חלק בתורת משה רבינו עד שנאמין בכל דברינו ומקרינו שכלם נסים אין בהם טבע ומנהגו של עולם, בין ברכים בין ביחיד, אלא אם יעשה המצות יצליחנו שכרו, ואם יעבור עליהם יכריתנו ענשו, הכל בגזרת עליון כאשר הזכרתי כבר<sup>100</sup> כראשית יז א, ולעיל ו ב.

